

EKE HÍRLEVÉL

Egyházi Könyvtárak Egyesülése
4044 Debrecen, Kálvin tér 16.

VII. évfolyam

2010/2. sz.

Könyvtári Esték a Sapientia Főiskola Könyvtárában 2009/2010 II. félév

A könyvtári esték keretében, márciusban került megrendezésre a Sapientia HÖK és Sapientia Könyvtár közös szervezésében Csepcsányi Éva verseinek felolvasóestje, melynek keretében a költővel Jelenits István piarista tanár beszélgetett. Erre az eseményre meghívtam húgomat, Tegzes Máriát, aki az ELTE Bölcsészstudományi Karának földrajz-magyar szakos hallgatója, és megkértem, hogy írja meg személyes élményét, benyomásait erről az irodalmi estről.

„Talán a legidegenebbként érkeztem a felolvasóestre. Meg is lepődtem, amikor Jelenits atya mellé két korombeli lány ült. A bemutatkozás elmaradt, a nyitóbeszélgetés meg csak fokozta a várakozást, mit írhat az, akinek Juhász Ferenc, Ady és Pilinszky a három kedvenc költője. És megszólalt az első vers: Buda. Várakozáson felül. Szó sem volt késő-kamaszkori panaszáradat rímbeszedéséről, vagy marcipánmázzal leöntött Istenélmény-ömlengésről; helyette kreatív, hatásos verseket hallottam. Hosszan kifejtett önazonosítás Budával; plasztikus képekkel megjelenítve az elmúlt párszáz év eseményei. Nem mondom, hogy tudom, miről szól a vers. Se ez, sem a többi. Erre nem ad lehetőséget egy ilyen est. Amit lehetségessé tesz az efféle alkalom: hangulatot ad, érzelmeket, gondolatpárákat, egy-két álmokkép felvillantását a szavakkal. És ezt teljes mértékben megkaptuk. Fülbeakaszódó sorok, merész, modern hasonlatok. Szerencsére izzadságszagtól mentesen. Egri séta, kilátás a tengerpartra, vagy a boncasztal fölötti plafon képe, megjelent a csönd, Jézus-élmény és szerelem, család, halottak, 3D rét, villamosozó Gazella, Tabernákulum. Minden tisztelem az elől ülő, színes ruhás, vidám költőnőé volt: mérhetetlennek találtam azt a bátorságot, hogy kiteszi magát elének, a kegyetlen bírók elé, mi belátást nyerünk az érzelmi zugaiba, döntéshelyezeteinek nehézségébe, kínlódaiba, és ezután engedi nekünk hallani a neki szóló éles és aktuális kritikát. Nagyon élveztem, ahogy a legbalgább és legprovokatívabb kérdéseinknél is kivágta magát. Miért ír? Azért ír, mert jólesik neki. Mert belső kényszere van arra, hogy tollat ragadjon. Megkönnyebbültem, hogy ezt a választ kaptam. Ha ő váteszként utat mutatna, vagy megpróbálna engem a saját felfogására tanítani, sokkal kelletlenebbül hallgattam volna őt. Így megmaradt a művészet, vagy legalábbis a szavak játékának az élvezete. Mit üzen? Mi az evangéliumi alapélmény? Hogy Jézus él. Semmiféle teológiai bukfenc vagy érzelmi túlcizelláltság. Örülök, hogy hallhattam őt. Jobban mondva hallani nem őt hallottam: a versek egy barátnője szájából hangzottak el, kész értelmezést nyújtva a néhol nehézkes szöveg összeecsúszó soraihoz. Persze az egész este ízlés kérdése, de mindhárom előadótól kaptunk elvitathatatlan értéket. És a könyvtártól is, hisz klassz volt a tea.”

„Piero Coda's theology of history as on going memory of humanity's participation in the trinitarian kenosis”

Brendan Purcell előadása a Sapientia Könyvtárában

A PPKE BTK Filozófiai Intézete és a SSZHF Filozófia Tanszéke meghívására tartott előadást 2010. április 13-án a Sapientia Főiskola Könyvtárában P. Brendan Purcell, a dublini University College tanára. Előadásának témája lényegében a kenózis (κένωσις), az isteni önküiresítés (Fil. 2,6) volt, amelyet Piero Coda munkássága alapján fejtett ki az előadó.

Az est moderátora, Mezei Balázs rövid bevezetésében bemutatta az előadót, kiemelve, hogy Brendan Purcell atya nem először jár Magyarországon, illetve mostani előadása egy korábbi, a hongkongi egyetemen elmondott szövegén alapszik.

EKE HÍRLEVÉL

Egyházi Könyvtárak Egyesülése
4044 Debrecen, Kálvin tér 16.

VII. évfolyam

2010/2. sz.

Bevezető gondolatként Tarkovszkij „Andrej Rubljov” című filmjét idézte fel az előadó, Rubljov Szentháromság-ikonjának a filmművészetben való megjelenésével érzékeltetve, mennyire átjárja a kereszténység, a szeretet az európai civilizációt. Az európai civilizáció és a kereszténység kapcsolatának, vagyis a kereszténység történeti – pont az európai kultúrkörben történt – elterjedésének kérdésével el is érkeztünk a címben szereplő történelem-teológiához, melynek igen bonyolult kérdését Piero Coda munkássága alapján fejtette ki az előadó.

A mindenki számára ismerős kérdést – paradoxont –, miszerint hogyan lehetséges egyszerre a világban tapasztalható rossz, szenvedés, gonoszság, bűn stb. nyilvánvaló meglétével szembesülni és ugyanakkor isteni gondviselésről beszélni – Piero Coda teológiája a Szentháromság felől közelíti meg, és a szerző „Trinity and history” című művében fejti ki. Az általa felállított párhuzam lényegében a következő: A Szentháromság belső élete Jézus Krisztus szenvedésének, kínhalálának vonatkozásában hasonló ahhoz a jelenséghez, amelyet a modern kor emberisége Isten hiányának, Isten távollétének nevez – sőt Nietzsche utalva egyenesen Isten halálának fogalmaz meg.

Az Evangéliumból és az egyházatyáktól vett idézetek mellett Simone Weilre, Chiara Lubich-ra és II. János Pál pápára való utalások is elhangzottak az előadásban, valamint nagy hangsúly esett Hegel filozófiájára, amelyről Piero Coda *Tagadás és Szentháromság* címmel könyvet írt.

Brendan Purcell atya rendkívül figyelemreméltó és a személyességet sem nélkülöző előadása izgalmas szellemi esemény volt, továbbgondolásra való felhívás minden megjelent részére.

Wass Albert életéről, műveiről – és Erdélyről

Beszélgetés Simó Józseffel, a Czegei Wass Alapítvány magyarországi elnökével

A félévzáró est szervezője és moderátora Szász Kinga, a Sapientia Főiskolán működő erdélyiek baráti körének tagja, a Főiskola etika szakos hallgatója volt. Könyvtárunk egyik munkatársa erdélyi származású – és főiskolánk erdélyi hallgatóira gondolva is úgy éreztük, hogy ez a téma érdeklődésre tarthat számot egy könyvtári este erejéig. Simó József örömmel fogadta meghívásunkat. Simó József több mint 10 éve ismerte meg Wass Albert írásait, majd irodalmi esteket és előadásokat kezdett tartani az író műveiből. Sikerült megkapnia Wass Albert címét is, és ettől kezdve, bár csak levelezés útján, de kapcsolatba kerülhetett az íróval. Később a fiaival is szoros kapcsolat alakult ki. Ők kérték fel édesapjuk halála után a hagyaték feldolgozására és gondozására, valamint a Czegei Wass Alapítvány magyarországi részének vezetésére is. Előadását négy nagy téma köré építette: Istenhit, szeretet, gyermek, család. Magával ragadó, kiváló előadásmódjának köszönhetően mindannyian átérezhettük a Wass Albert szavaiból áradó lényegét. A lényegét, hogy jövődőt biztosítsunk a magyar nemzet számára, hogy ápoljuk nyelvünket, kultúránkat, hagyományainkat. Mindezt merni kell, csak bátorság kell hozzá! „Újra kell fogalmaznunk Istenhez való viszonyunkat, az egymás iránti szeretetünk lényegét, a család és a gyermekek alapvető fontosságát, a nemzettudat helyreállítását, valamennyi nemzetben gondolkodó jó erő összefogásának alapvetését.” A gyönyörű, tartalmas gondolatok Wass Alberttől mindannyiunkra nagy hatással voltak, valamennyien kaptunk olyan gondolatot, amely hirtelen megragadott és ott maradt az emberben... Örültünk, hogy hallhattuk Simó József előadását, mely valóban lelki felüdülést adott az ott lévőknek.

Tegzes Mária – Tegzes Béla – Flier Gergely – Zsohovszky Márta